

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

σκορπίσω στὸν ἥσυχο αἰθέρα καὶ στὸ αὐτὶ σου, τὸ θησανρὸ ποῦ αἰσθάνομαι. Μὴ σκώτωσης ἐκεῖνο-ποῦ μέλλει νὰ γεννηθῇ». Σὲ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ γερακιοῦ- παρέλυε τὸ πεινασμένον

νύχι, καὶ τὸ ἄλλο ἀρπαχτικὸ νύχι ἄπλωνε σὰν φιλάνθρωπο καὶ ἀγαπητὸ χέρι στὸ ἀηδόνι, ποῦ τὴ στιγμὴ ἐκεῖνὴ ξεψύχησε.

Μετάφρασις ΣΠ. ΔΕ—ΒΙΑΖΗ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Ο ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἐδημοσιεύθη καὶ γυναικεῖος χάρις τῆς Εὐρώπης. Κράτη εἰς ἃ ψηφίζουν αἱ γυναῖκες: Ρωσσία, Φιλανδία, Σουηδία, Νορβηγία, Δανία, Γεωργία, Ὀλλανδία, Βέλγιον, Ἰταλία, Ἀγγλία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία, Αὐστρία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Οὐγγαρία, Γιουγκοσλαβία. Κράτη ποῦ δὲν ἐδημιουργήθη ζήτημα παραχωρήσεως ψήφου: Τουρκία καὶ Ἀλβανία. Κράτη ποῦ ἐδημιουργήθη ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ἐλύθη εἰσέτι. Πορτογαλία, Ἑλβετία, Ἰσπανία, Γαλλία καὶ Ἑλλάς.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ἐντὸς ὀλίγου ἀποκτῶμεν καὶ γραμματόσημα τῆς ἐναερίου συγκοινωνίας. Ἡ σχεδίασις ἐγένετο ἀπὸ τὸν κ. Σβορώνον. Ἀντίγραφον Πομπηιανῆς τοιχογραφίας: παριστᾷ τὸν Ζέφυρον ἱπτάμενον καὶ κρατοῦντα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δύο χειρωμένα πνεύματα: τὸ πνεῦμα τῆς Γεωργίας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Συγκοινωνίας. Εἶναι ἔργον λεπτοτάτης τέχνης καὶ ἐξαιρετικῆς ἐκτελέσεως. Θὰ εἶναι τὸ ὡραιότερον Ἑλληνικὸν γραμματόσημον. Τὰ δύο πνεύματα θὰ φέρουν βραχιόλια εἰς τοὺς μικροὺς τῶν πόδας.

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

Ἐπὶ τῇ τριακοσαστηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ραφαήλ, γεννηθέντος καὶ ἀποθανόντος ἐν ἡμέρᾳ Μεγάλης Παρασκευῆς χεῖρες εὐλαβεῖς ἔφερον ἄνθη εἰς τὴν γενέθλιαν οἰκίαν τοῦ μεγάλου ζωγράφου ἐν Urbia. Ἡ οἰκία αὕτη ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Ραφαήλ τῷ 1493 ἀντὶ 240 δουκάτων. Ἐκεῖτο ἐπὶ ἀνηφορικῇ ὁδοῦ ἣτις ὀνομάζετο Contrada de Monte σήμερον δὲ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνου. Κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα εἰς ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως ὁ Mogio Oddi ἠγόρασε τὴν ἐνδοξὸν κατοικίαν εὐρισκομένην εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ἐνετοίχισε πλάκα μετὰ Λατινικὴν ἀναμνηστικὴν ἐπιγραφὴν. Τῷ 1873 ἡ Ἀκαδημία τῆς Urbia ἔγινε κάτοχος τῆς οἰκίας ἀντὶ 20.000 δρ. αἵτινες προήλθον ἐκ δημοσίου ἐράνου. Ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος ζωγράφος Jngrès ἔλαβε τῷ 1861 σχεδίασμα τῆς οἰκίας δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Gazette des Beaux arts» Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν συνελέγοντο ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ζωὴν του ἵνα ἀποτελέσουν μουσεῖον ὡς ἐγένετο διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Μπετόβεν εἰς Βόννην καὶ τοῦ Μότσαρτ εἰς Σαλσβούργον.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Δύο νέα πρωτότυπα θεάτρα ἰδρύθησαν ἐσχά-

τως, ἐν Νεαπόλει τὸ «Υπαίθριον κλασικὸν θέατρον» καὶ ἐν Γενεύῃ τὸ «Θέατρον τῶν Ἑθνῶν». Τὸ πρῶτον σκοπὸν ἔχει τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ θεάτρον εἰς τὴν ἀρχαίαν πραγματικὴν ἀποστολὴν του. Θὰ δίδῃ σειρὰν κλασικῶν ἔργων εἰς τὰς μεγαλειτέρας πόλεις τῆς Ἰταλίας ἐν υπαίθρῳ πάντοτε. Τὸ δεῦτερον ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Ῥώσσου Γεωργίου Πιόσεφ μετὰ σκοπὸν νὰ δίδῃ ἔργα συγγραφέων ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων τῆς Γῆς. Ὁ ἰδρυτὴς ἐνεπνεύσθη ἐκ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, μετὰ τὸν πόθον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διανοητικὴν ἑνωσιν τοῦ Κόσμου. Γίνονται δεκτὰ καὶ ἔργα Ἑλλήνων συγγραφέων.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Δύο νέα τάλαντα ἀνεκάλυψαν αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες. Ἡ Βαρβάρα Μπῆβερ ἑπτὰ ἐτῶν, κόρη μουσικοδιδασκάλου, παίζει θαυμάσια, ἐκτελοῦσα συνθέσεις Μπαχ καὶ Γρηγκ, καὶ συνθέτει μελωδίας αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν φαινόμενον διὰ τὴν ἡλικίαν της. Ἦρchiσε νὰ παίξῃ εἰς ἡλικίαν τεσσάρων ἐτῶν. Ἡ δέφωνή της εἶνε κατὰ πρωτοφανές. Ἡ ἄλλη, Ἐστελ Ντῶντλεϋ 14 ἐτῶν διηύθυνε τὴν ὀρχήστραν «Κολίξεουμ» τοῦ Λονδίνου, ἣτις καὶ ἐξετέλεσε συνθέσεις τῆς μαεστρίνας.

Ἀλλὰ δὲν ἔχει μόνον ἡ μουσικὴ τὰ παιδικὰ της φαινόμενα. Ἐχει καὶ ἡ ζωγραφικὴ. Οὕτω εἰς τὰς Βρυξέλλας ἐνεφανίσθη ὁ δωδεκαετής Ἀλλαν Ἀνδερς Ὁστερλιγ, υἱὸς καὶ ἑγγονος ζωγράφων, ὅστις ὄχι μόνον ζωγραφίζει εἰς τὴν ἐντελείαν ἀλλὰ καὶ ἀπεκαλύφθη πρώτης τάξεως κριτικὸς διὰ τὰ ἔργα τῶν ἄλλων, εἰς τοὺς ὁποίους ὑποδεικνύει τὰ σφάλματά των.

ΤΟ ΠΟΤΗΡ, ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Παρισινὸς ὄμιλος ποιητῶν ἵδρυσεν τὸ «Ἐργον τοῦ ἱεροῦ ποτηρίου». Δηλαδή δι' ὅλου τοῦ ἔτους καταθέτουν εἰς ἰδιαίτερον ταμεῖον τὸν ὀβολὸν των, εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἔτους τὸ συλλεγὲν ποσὸν τιθέμενον ἐντὸς χρυσταλίνου ποτηρίου, θὰ τὸ προσφέρουν εἰς τὸν πτωχότερον ποιητὴν, διοργανουμένης πρὸς τοῦτο φιλολογικῆς ἐορτῆς. Τὸ ποτήρι συμβολίζει τὴν μέθην τῆς ὡραιότητος, ἣν ψάλλουν οἱ ποιηταί. Τὸ κρύσταλλον συμβολίζει τὴν λάμψιν, τὸ φῶς. Οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ πίνουν ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ποτήριον... τῆς πικρίας.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΥΓΕΝΙΑ

Ἐν ζωντανὸν ἐρεῖπιον, μία ἀτυχὴς ἐστεμμέ-

νη, ἡ πρόην Αὐτοκράτειρα τῆς Γαλλίας Εὐγενία ἀπέθανε. Ἀνδalousία κόμησα, εἴλκυσε διὰ τῆς χάριτος, τῆς καλλονῆς, τοῦ πνεύματος τὸν Αὐτοκράτορα Ναπολέοντα Γ' ὅστις τὴν ἐνυμφεύθη τῷ 1853. Διὰ τῶν ἀγαθοεργιῶν τῆς κατέστη δημοφιλῆς. Ἀλλ' ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος, τὸν οὗτοιν λέγεται ὅτι εἰσηγήθη, ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ πικρῶν δι' αὐτὴν δοκιμασιῶν. Ἐχασε τὸ στέμμα, ἔχασε τὸν ἄνδρα τῆς, τὸν μόνον υἱὸν τῆς φονευθέντα ὑπὸ τῶν Ζουλοῦ τῷ 1879. Ἀπεσύρθη πάσης κοσμικῆς κινήσεως, ταξιδεύουσα ἀλλὰ καὶ ζῶσα μὲ τὰς ἀναμνήσεις τῆς. Ἐφερε μὲ καρτερίαν τὰς πικρίας μιᾶς ὁλοκλήρου πεντηκονταετίας καὶ ἀπέθανε εἰς Μαδρίτην, παρὰ τὸν πατρικὸν οἶκον εἰς ἡλικίαν 94 ἐτῶν.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ...

Ἀπὸ ἓν περιοδικὸν τῆς Σμύρνης μεταφέρομεν μερικοὺς τίτλους ποιημάτων, ἐμμέτρων καὶ πεζῶν, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων.

Δάκρυνες ἱστορίαι, Ὁρα XII, Ἀνθοξάνοιγμα, Αὐγηνά κι' Ἀστεῖρεντα, Μοιρόγραφα, Φεγγαυαγιές, Ἀπ' τὰ κουρέλια μου, Χάδια ματιῶν, Νεφελόπορος, Τρωτὰ κι' Ἀλύτρωτα, Μοτέρνα, Σιγομίλητα, Ἀγοιόροδα. Δύσης Μάρμαρης, Δέλος Βενέξης, Μ. Καλοναῖος, Δρόσος Λύρας, Γρ. Χατζέλης, Ἰσανδρος Ἄρις, Γιάννης Χατζίνης, Χ. Ἀγγελομάτης, Γιάγκος Καμέλης, Γιάννης Ζήσης, Α. Μαγγανάρης. Εἰλικρινέστερος ὢλων εἶνε ὁ ἐπιγράφων τὰ ποιήματά του μὲ τὸν τίτλον «Ἐξωφρενισμοί».

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ—ΓΕΛΩΤΕΣ

Σταχυολογοῦμεν ἐξ Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων τὰς ἐξῆς φράσεις ἐπὶ λέξει :

«**Αμφοτέραι καὶ αἱ δύο** Κυβερνήσεις».

«Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διεπεραιώθη ἐπὶ τῆς «Ἑλλης», συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. (ἐπον-

ται τέσσαρα ὀνόματα) καὶ τῆς ἀνεψιᾶς του, ἣτις καὶ ἀπέπλευσεν εἰς Τάραντα».

«Ὁ ἀστυνύμος διέταξεν ἀστυνομικὰς μεθόδους, αἵτινες κατὰ λάθος συνέλαβον τρεῖς δικαστάς».

★

«Ἡ ἀρρενοπρεπὴς τραχύτης συνεκεράσθη μὲ τὸν πλεόν ἀποπνευματωμένον αἰσθησιασμόν τῆς μουσικῆς».

«Ἡ πόλις δονεῖται ἀπὸ τὸν ρυθμὸν τῆς ἀγαλλιᾶσεως».

Ἀπὸ μίαν πολεμικὴν ἀνταπόκρισιν.

... μὲ τονώνουν ὀλίγον καὶ **φευγατίζουν** τὸν ὕπνον ἀπὸ τὰ βλέφαρα ... »

«... ἦτοι γεμᾶται ἀπὸ **εἰρώνευμα** λεπτὸν καὶ ἐκλεκτόν.»

Ἀπὸ μίαν νεκρολογίαν.

«... ὁ μέγας πατριώτης, ὁ τεράστιος φίλος».

Ἀπὸ ἄλλην νεκρολογίαν.

«... Εἰς τὸ ἄκρον τῶν λεπτοτάτων δακτύλων **ἔτρεχε** πολλάκις κάλαμος **εὐγλωτίας ἐγκρατοῦς** καὶ ὀξυνοῖας διορατικοτάτης».

Ἀπὸ ἄλλην :

«... Ἐξεφώνησε μὲ **πυρώδη** καὶ μελίφθογον ἀρχαίαν γλῶσσαν τὸν ἐπιμνημόσυνον».

★

Ἀπὸ ἓν ποίημα τοῦ κ. Μπεκέ.

Κ' εἶχαν τοῦλεγε ἡ μαμμὴ καὶ γεννησιμιό τους
σὲ κακόπλαστο κορμὶ τριχερὰ σημάδια.

Ὅλη μέρα κόρνιαζε κι' ὅλη μέρα ὀκνοῦσε
ζουφωγμένη στὸ ξεστὸ τῆς καλύβας τζάκι.

Ἄλλα ἀερολούσματα τῆς λαλοῦσαν ἔλα
μὲς στῆς γούρνας τὸ νερὸ λαζουλι χοχλάδι.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Ἀλκιεύς

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ τῶν ζώντων Ἑλλήνων συγγραφέων, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα ἐτίμησε καὶ ἡ πολυσχιδῆς καὶ μακρὰ πνευματικὴ ἐργασία ἐπλήρωσε τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐπὶ ἡμῖς αἰῶνα, ὁ Ἄγγελος Βλάχος *) ἀπέθανε τὸ μεσονύκτιον τῆς 18 Ἰουλίου, κατόπιν χρονίας νόσου.

Ἐγεννήθη τῇ 25 Μαρτίου 1838 ἐν Ἀθῆναις καὶ ὑπῆρξεν υἱὸς τοῦ Σταύρου Βλάχου πο-

*) Εἰκόνα καὶ σκιαγραφίαν του ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακοθήκη» ἐν τόμῳ Β' σελ. 219.

λιτευτοῦ Ἀττικῆς καὶ ὑπουργοῦ.

Τῷ 1860 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς νομικῆς, συνεπλήρωσε δὲ τὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ. Ὑπηρέτησεν εἰς διάφορας δημοσίας θέσεις διατελέσας Τμηματάρχης καὶ Γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, Τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, πρεσβευστὴς ἐν Βερολίνῳ, Νομάρχης Κερκύρας, Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας (1895), Γεν. διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, Διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου. Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Δραματικῶν συγγραφέων καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑθν. Ἀριστείου. Ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου τῷ 1878 μετὰ τοῦ Θ. Δεληγιάννη καὶ τοῦ Α. Παγκαβῆ, ἐξελέγη δὲ βουλευτῆς Ἀττικῆς τῷ 1885. Εἶχε τιμηθῇ μὲ 13